

[Rasmussen (Gylling).]

Lov at forudsætte, at det ikke er ukendt —, at det ærede Medlem, siden han var 16 Aar, ikke har eksisteret en eneste Dag uden Statens Støtte og Hjælp. Han har siden den Tid, han studerede, stadig maattet tage mod Statens Støtte; han har som Præst i den danske Folkekirke hver eneste Dag levet paa Statens Støtte og haft Statens Haand i sin Nakke. Det forekommer mig, at han ikke er den rette, i alt Fald ikke overfor os, som staar i det frie Erhverv, til at raabe højt om Statens Indflydelse. Man kunde maaske sige, og maaske det ærede Medlem ogsaa vil sige det, at det er Systemet, men det gælder ikke for det ærede Medlems Vedkommende, for det er jo saaledes, at vi har Valgmenighedspræster, og vi har Frimenighedspræster, og hvis det ærede Medlem ikke havde den Tyrkeretro paa Statens Kraft og Hjælp, som han har, vilde han naturligvis være gaaet bort fra at være statsunderstøttet og statslønned Præst og være gaaet ind i det frie Arbejde, som han priser og sætter saa højt, saa han havde været Frimenighedspræst i Dag og ikke været en statslønned og statshjulpent Mand, som han har været det alle Dage.

Det ærede Medlem var tilsyneladende meget begejstret over den Udvikling og Fremgang, som hans Parti har haft. Denne Tilfredshed kan nu ikke gælde det ærede Medlem sely, thi i det Amt, hvor det ærede Medlem arbejdede, gik Retsforbundet tilbage; det gik tilbage med saadant noget som nogle og 60 Stemmer, hvorimod det radikale Venstre gik frem med ca. 250 Stemmer. Denne Tilfredshed kan altsaa ikke være Selvtilfredshed, maa jeg tro, det kan den i alt Fald ikke være med nogen Mening.

Det ærede Medlem var tilsyneladende, og det kan man jo godt forstaa, noget misfornøjet med det Udtryk, som den højt-ærede Statsminister har brugt overfor hans Parti, Beskyldningen for Fejghed, og det ærede Medlem svang sig meget højt og citerede — ganske vist fejlagtigt, det var vistnok ikke Gustav Adolf, det blev sagt om; saa vidt jeg ved, var det om Sven Dufva, som var en ganske anden Type, men lad det være, som det vil, han citerede et Par Linier: Han kunde ikke vige, kun falde kunde han. Det forekommer mig, at det ærede Medlem ganske kort efter gav et udmærket Vidnesbyrd om, at han baade kunde vige og derpaa falde.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. P. Jensen: Den sidste ærede Taler fremkom med en Udtalelse om den Betaling, som Dyrslægerne faar for at være kontrollerende ved Slagterierne, og betragtede det som en overordentlig urimelig Betaling. Hvis de Tal, der opgives, nogenlunde passer — der bliver sagt, at man slagter 150 000 Svin om Aaret og slagter 2 Dage om Ugen, det vil sige ca. 1 500 om Dagen —, saa maa jeg hævde, at der maa være 2 Hold Slagteriarbejdere og 2 Hold Dyrslæger; der slagtes nu nok 4 Dage om Ugen, og det forandrer selvfølgelig Forholdet noget. Men naar det kun bliver en Udgift af ca. 15 Ø. pr. Gris, og der skal være 3 Dyrslæger, og der er en Opsynsmand, som fører Tilsyn hele Aaret og har ca. 4 000 Kr. i Løn, foruden at der er andre Udgifter, og det alt sammen regnes med i de 30 000 Kr. til Dyrslægetilsynet, saa mener jeg, det er uberettiget at fremsætte en saadan Paastand og et saadant Krav til Landbrugsministeren om, at han skal regulere disse Priser, naar man ikke er kendt med, hvad det er. Hvis de kontrollerende Dyrslæger ikke havde anden Virksomhed ved Siden af, saa vilde jeg ikke finde, at det var saa forfærdeligt, om de har 6 000—7 000 Kr. om Aaret. Men hvis de faar Lov at praktisere og paa den Maade tjene noget, er Kontrollen ikke saa uafhængig, som den skulde være. Det havde været mere rimeligt, om det ærede Medlem havde sat ind overfor dette og ikke overfor Lønsspørgsmaalet. Lad os faa Kontrollen saa god som muligt; Lønnen, der betales, er aldeles ikke for høj.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) har Ordet for en kort Bemærkning.

Rasmussen (Gylling): Jeg vil gerne understrege, at det, jeg sagde før, var rigtigt. Vi udbetaler for Odder Slagteris Vedkommende ca. 30 000 Kr. aarlig i Dyrslægehonorar; og dette gives til en enkelt Dyrslæge. Han har ganske vist to Assistentter til Hjælp; og jeg ved ikke, hvad de faar; men lad os ogsaa sætte, at de faar 7 000—8 000 Kr. hver, saa har han dog Resten. Jeg tør dristigt paastaa, at i de Kredse, hvor dette Spørgsmaal drøftes — og det er jo ikke blot store Gaardmænd, det drejer sig om, men ogsaa mindre Gaardmænd og ogsaa Husmænd —, er alle enige om, at det er en urimelig Betaling. Og jeg kan føje til, at det er jo ikke saadan, at den Dyrslæge maa indskrænke sin Virksomhed alene til det Par